

RZECZPOSPOLITA POLSKA
Rzecznik Praw Obywatelskich

Janusz KOCHANOWSKI

RPO - 598275 - I/08/MSW/KŁ

00-090 Warszawa Tel. centr. 0-22 551 77 00
Al. Solidarności 77 Fax 0-22 827 64 53

Warszawa, dnia **22** grudnia 2008 r.

Pan

Andrzej Matejuk

Komendant Główny Policji

ul. Puławska 148/150

02 - 514 WARSZAWA

Wpłynęła do mnie indywidualna skarga w przedmiocie *Decyzji nr 113 w sprawie udzielenia upoważnienia do realizacji zadań dotyczących oświadczeń majątkowych zobowiązanych pracowników KGP oraz trybu postępowania w tym zakresie*, wydanej przez Komendanta Głównego Policji w dniu 27 lutego 2008 r. Po przeanalizowaniu zarzutów przedstawionych przez wnioskodawcę, doszedłem do przekonania, iż przedmiotowa decyzja budzi wątpliwości co do jej zgodności z obowiązującym prawem.

Decyzja nr 113 reguluje kwestie związane z „analizą oświadczeń majątkowych pracowników Komendy Głównej Policji, w tym członków korpusu służby cywilnej, zajmujących, obejmujących i opuszczających stanowiska objęte wykazem stanowiącym załącznik do decyzji oraz urzędników służby cywilnej zajmujących, obejmujących i opuszczających stanowiska inne niż określone w załączniku” (§ 1 decyzji). W załączniku tym, zatytułowanym *Wykaz stanowisk występujących w Komendzie Głównej Policji, których zajmowanie, objęcie lub opuszczenie skutkuje obowiązkiem składania oświadczeń majątkowych przez zobowiązanych pracowników*”, wymieniono m.in. radcę prawnego.

Zakresem Decyzji nr 113 objęte zostały kwestie unormowane w art. 10 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności

gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne (Dz.U. z 2006 r. Nr 216, poz. 1584; dalej: ustawa o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej), stosownie do którego osoby określone w art. 1 oraz w art. 2 pkt 1-5 i 7-11 oraz urzędnicy służby cywilnej zajmujący inne stanowiska niż określone w art. 2, są obowiązani do złożenia oświadczenia o swoim stanie majątkowym. Przepis ten określa zatem podmiotowy zakres obowiązku złożenia oświadczenia o stanie majątkowym.

Odnośnie podniesionej przez wnioskodawcę niesłuszności objęcia go Decyzją nr 113 oraz nałożenia na niego obowiązku wynikającego z ustawy o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej, zauważyć należy, iż wynagrodzenie naczelnika wydziału wynosi 5 000 zł, zaś radca prawny zatrudniony w wymiarze połowy etatu otrzymuje wynagrodzenie w wysokości 2100 zł i nie jest on objęty zakresem art. 10 ustawy o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej. Nie należy on bowiem do kręgu osób wymienionych w art. 2 pkt 1 cytowanej powyżej ustawy, w szczególności nie jest osobą wymienioną w art. 2 pkt 2, tj. pracownikiem urzędów państwowych, w tym członkiem korpusu służby cywilnej, zajmującym stanowisko równorzędne pod względem płacowym ze stanowiskami wymienionymi w pkt 1, czyli np. stanowiskiem naczelnika wydziału. Podobnie nie jest on urzędnikiem służby cywilnej zajmującym inne stanowisko niż określone w art. 2 (choć tę kwestię należałoby badać w odniesieniu do konkretnej osoby).

W związku z powyższym wnioskodawca - radca prawny, chociaż jest pracownikiem urzędu państwowego, to jednak nie zajmuje stanowiska równorzędnego pod względem płacowym ze stanowiskiem naczelnika wydziału, ani nie jest urzędnikiem służby cywilnej zajmującym inne stanowisko niż określone w art. 2 w/w ustawy. Nie jest on więc obowiązany do złożenia oświadczenia o swoim stanie majątkowym, o którym mowa w art. 10 ustawy o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej. Powyższe uwagi tyczą się ewentualnie i innych stanowisk wskazanych w załączniku do Decyzji nr 113, które to stanowiska nie spełniają wskazanych kryteriów.

Zaliczenie skarżącego do kręgu podmiotów obowiązanych do złożenia oświadczenia o swoim stanie majątkowym pociąga dla niego określone w ustawie o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej dalej idące konsekwencje, niż tylko ujawnienie składników swego majątku. Dlatego też reakcja w przedmiotowej kwestii pozwoliłaby na uniknięcie owych dalszych konsekwencji przez osoby, które faktycznie nie są objęte zakresem ustawy o ograniczeniu działalności.

W mojej ocenie Decyzja KGP nr 113 wywołuje poważne wątpliwości co do jej zgodności z obowiązującym prawem, albowiem nakazuje stosować ustawę o ograniczeniu działalności gospodarczej do szerszego kręgu osób, niż to wynika z samej ustawy. Należy mieć na względzie, że zasadą działania władz publicznych, w tym także Policji, jest podejmowanie tylko takich działań, na które pozwala im obowiązujące prawo. Zgodnie bowiem z art. 7 Konstytucji RP, organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Komendant Główny Policji nie może więc w drodze swojej decyzji i załącznika do niej rozszerzyć ustawowego obowiązku na inne podmioty, niż te wymienione w w/w ustawie.

W związku z powyższym, działając w oparciu o art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 15 lipca 1987 r. o Rzeczniku Praw Obywatelskich (Dz. U. z 2001 r. Nr 14 poz. 147 ze zm.), zwracam się do Pana Komendanta z uprzejmą prośbą o zajęcie stanowiska w przedstawionej sprawie, a w szczególności o rozważenie możliwości usunięcia dostrzeżonych wątpliwości.

Łukasz Groy naczelnik
Jacek Holcowski